

[S. Munk.]

Etagehuse til gode, foreslaar man, at Parcel- og Rækkehuse, hvortil der ydes Statslaan i Henhold til den foreslaaede Lov og Lovene af 1933 og 1934, fritages for Bygningsskat-terne, samt at der tillige ydes Ejerne af saadanne Huse en Nedsættelse i den aarlige Ydelse af Statslaanet for at fremme netop den Slags Byggeri, der maa anses som særlig velegnet for Familier med de mange Børn. Nu er det, jeg vil spørge, om det skal forstaaes saaledes, at Kommuner og Boligforeninger udelukkes fra denne Art Byggeri, hvilket jeg maa finde ret uheldigt. Efter min Mening bør der gives Kommuner og Boligforeninger Mulighed for efter Afsnit A i Lovforslaget ogsaa at fremme det lave Byggeri, thi jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at den Slags Byggeri maa fremmes, og jeg har den Tro, at det i mange Tilfælde vil virke fremmende, om netop Kommuner og Boligforeninger tages med der.

Lovforslagets Afsnit C stiller ½ Mill. Kr. til Raadighed i 6 Finansaar til Opførelse, eventuel Ombygning, af Forsamlingsbygninger. Med kommunal Garanti kan Laan hertil ydes indtil 40 pCt. og indtil en Risikogrænse af 90 pCt., alt inden for et Beløb paa 15 000 Kr. Af den samme Sum kan ydes Støtte til Opførelse af Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener, Lærlingehjem, Vandrehjem og lignende. Ogsaa disse Bestemmelser maa hilses med Tilfredshed. Mange af vore Forsamlingshuse er af et næsten uhyggeligt Udseende og uhyggeligt indrettede, og jeg vil meget henstille til Kommunerne paa Landet at interessere sig for denne Bestemmelse, thi det er naturligvis ikke ligegyldigt, hvordan et Forsamlingslokale ser ud, med den Virksomhed, der her skal udfoldes.

Kapitel II angaaende Huslejetilskuddene har jeg alt omtalt, men der er dog visse Bestemmelser, jeg gerne vilde omtale noget nærmere.

I § 21 fastsættes, at Tilskuddene til Huslejenedsættelserne udredes af en Fond, der tilvejebringes ved, at samtlige Ejendomsskatter fra det i Henhold til Lovene af 1933 og 1935 samt den nu foreslaaede Lov om Støtte til Boligbyggeri opførte Byggeri indbetales dertil. Hvis denne Fonds Midler ikke slaar til, tilskydes Resten af Staten og den paagældende Kommune. I denne sidste Udformning har den højtærede Indenrigsminister ikke fulgt Befolkningsskommissionen, der, saa vidt jeg erindrer, har foreslaaet, at det bør være Staten alene, der udreder Resten. Naturligvis forstaa-

jeg godt Indenrigsministerens Omsorg for Statens Interesser, og der er i og for sig i Princippet ikke saa meget at sige til, om de interesserede Kommuner maa deltage i Risikoen, men jeg er dog bange for, at Bestemmelserne i visse Tilfælde kan virke hemmende i Stedet for fremmende paa Formaalet.

Lad mig tage et Eksempel. København er en omtrent udbygget By, i hvert Fald paa den Maade, at vi saa godt som ikke eller vel egentlig slet ikke har Arealer til Raadighed til Parcel- og Rækkehusbyggeri, hvorimod Kommunen ejer mange velbeliggende og smukt beliggende Grunde i Byens nærmeste Omegn, f. Eks. i Lyngby og Gladsaxe Kommuner, for Resten ogsaa i Kommunerne umiddelbart Vest for Byen. Hvis derfor den foreslaaede Ordning med saavel Statens som Kommunens Garanti opretholdes, hvorledes saa? Er det saa den byggende Kommune, altsaa i dette Tilfælde København, eller den Kommune, hvori der bygges, der har Garantiforpligtelsen? Er det den byggende Kommune, der skal deltage i et eventuelt Underskud i Fonden, er dette dog ikke særligt tilfredsstillende for den Kommune, hvori der bygges, idet man jo gennem Forøgelsen af Befolkningen paafører denne Kommune Udgifter til Skoler m. v. og samtidig fratager Kommunen Ejendomsskatterne. Jeg synes, her er et Punkt, der i det kommende Udvalg bør klares, og jeg beder den højtærede Minister udtale sig om Forstaaelsen af denne Bestemmelse.

Idet jeg i øvrigt er enig i Størrelsen af det Tilskud, Lovforslaget foreskriver i § 24 for Familier med 3 Børn og derover, vil jeg dog gerne bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorvidt Bestemmelsen i § 21, 3die Stykke, om, at Fondens Midler, der administreres af Kommunen, skal holdes adskilt fra Kommunens øvrige Midler, nu ogsaa er helt praktisk med de Regnskabsformer, der nu forefindes i Kommunerne. Er det ikke nok, at Adskillelsen sker bogholderimæssigt? Ellers er jeg bange for, at det vil blive lidt for besværligt for Kommunerne. Ogsaa paa dette Punkt beder jeg den højtærede Minister om at udtale sig, thi rent umiddelbart forekommer det mig, at her maa kunne findes en noget mere praktisk Ordning end den foreslaaede.

Til Slut udtaler jeg paa ny min Tak til den højtærede Indenrigsminister for Lovforslagets Fremkomst. Det er min Overbevisning, at dets Indhold er modtaget med stor Velvilje i Befolkningen, og det skal nok